

W.P.No.29968 of 2005

IN THE HIGH COURT OF JUDICATURE AT MADRAS

DATED : 09.02.2023

CORAM :

THE HONOURABLE MR. JUSTICE J.SATHYA NARAYANA PRASAD

Writ Petition No.29968 of 2005
and W.P.M.P.No.18672 of 2006

M/s.T.Abdul Wahid & Co.,
Foot Wear Division,
Represented by its Partner,
Mr.H.Mahmood Akthar

... Petitioner

Vs.

1.The Labour Court,
Vellore.

2.G.Nethaji

... Respondents

Writ Petition filed under Article 226 of Constitution of India, praying for issuance of Writ of Certiorarified Mandamus calling for the records of the first respondent in I.D.No.217 of 2001, quash the impugned proceedings dated 03.11.2004 and further direct the first respondent to examine the case in light of the law declared by the Apex Court in (2002) I LLJ 1053, afresh and thereafter pass orders in accordance with the provisions of the Industrial Disputes Act, 1947.

For Petitioner : Mr.V.Sundareswaran

For Respondent 1 : Court

Page No.1 of 16

W.P.No.29968 of 2005

For Respondent 2 : Mr.E.Srinivasan

WEB COPY

ORDER

The relief sought by the petitioner in this writ petition is to call for the records of the first respondent in I.D.No.217 of 2001, quash the impugned proceedings dated 03.11.2004 and further direct the first respondent to examine the case in light of the law declared by the Apex Court in (2002) 1 LLJ 1053, afresh and thereafter pass orders in accordance with the provisions of the Industrial Disputes Act, 1947.

2. The facts of the case in a nutshell:

The case of the petitioner is that the second respondent viz., G.Nethaji never worked with the petitioner company, which was started in the year 1987, employing more than 100 workers. However, the petitioner company received a notice in Na.Ka.No.362 of 2000 dated 10.05.2000 from the Labour Officer-II, Vellore, regarding the alleged termination of the employment of the second respondent. Since the conciliation proceedings failed, immediately, the second respondent filed an Industrial Dispute in I.D.No.217

of 2001 before the first respondent / Labour Court by producing a bogus document viz., the duty pass and the gate pass to substantiate his claim.

Thereafter, the first respondent / Labour Court has passed an award dated 03.11.2004 by directing the petitioner company to reinstate the second respondent along with the backwages and continuity of service. Aggrieved by this, the petitioner company has come forward with the present writ petition.

3. Learned counsel for the petitioner would submit that the second respondent never worked under the petitioner's company and as per section 25(D) of the Industrial dispute Act, 1947, the petitioner had maintained the muster roll and the same was filed before the Labour Court and marked as Ex.M.6 but the Labour Court did not consider the same with proper perspective and allowed the I.D. filed by the second respondent without any legal basis. Moreover, the petitioner has filed a Salary Register, Allowance Register, 16 months of E.P.F. Return and 15 Months of E.S.I. Returns before the Labour Court and the same were also marked as Ex.M.7 to Ex.M.10, however, the Labour Court has failed to consider the same, while passing the

W.P.No.29968 of 2005

award dated 03.11.2004 in I.D.No.217 of 2001.

WEB COPY

4. The learned counsel for the petitioner further submitted that the second respondent did not produce any piece of evidence to prove that he has worked under the petitioner company. The petitioner side witnesses viz., one B.N.Madhin Ahamed (M.W.1) and 2.Somanickam (M.W.2) never accepted that the second respondent worked under the petitioner company and these evidence were not taken into consideration properly and the same was misconstrued by the Labour Court. It is pertinent to note that the second respondent has not filed any single evidence to prove that the he has worked more than 240 days under the petitioner company and hence onus burden lies on the second respondent and he miserably failed to establish his case.

5. The learned counsel for the petitioner contended that the second respondent had produce the bogus attendance record in the Form-F prescribed under the Tamil Nadu Shop and Establishment Act but the petitioner's factory is governed by the Factories Act. According to Ex.Nos.M.6 to M.10, there was no employer employee relationship between

the petitioner and the second respondent. Hence, the petitioner has no locus standi to file a 2(A) petition. The petitioner company never issued any duty pass to the second respondent and he produced the fabricated documents before the Labour Court. The labour officer written a letter dated 10.05.2000 in Na.Ka.No.362 of 2000, regarding the alleged termination of the second respondent, for which, the petitioner company has replied vide its letter dated 07.06.2000 and it clearly stated that the second respondent was not employed in the footwear division of the petitioner company.

6. Learned counsel further contended that in reply to the copy of the petition filed with annexures by the second respondent dated 18.07.2000, the petitioner company has written a reply dated 25.07.2000, which has been marked as Ex.M.4, wherein, it stated that the second respondent has produced attendance records for the month of February and March 2000 in Form-F, prescribed under the Tamil Nadu Shops and Establishment Act, whilst the petitioner's factory is governed by the Factories Act and the Tamil Nadu Factory Rules. Moreover, the petitioner company has maintained muster roll for all the workers in combined Form No.12 and 25(A). Since the

W.P.No.29968 of 2005

petitioner's factory is governed by the Factories Act and Tamil Nadu Factories Rules, there is no need for the Management to maintain Attendance Register in Form-F which is prescribed in an altogether different statute and whose provisions are not applicable to the petitioner's factory. Therefore, the attendance record, duty pass produced by the second respondent is a false and fabricated one and the second respondent was not in the employment of the petitioner company. Hence, the petition under section 2A has to be rejected. Further, there was no claim for E.P.F. or E.S.I. by the second respondent and no complaint before the competent authority regarding non-payment/denial of E.P.F. and E.S.I. payment. Hence, he prayed for allowing this writ petition by quashing the award passed by the Labour Court.

7. Per contra, learned counsel for the second respondent submitted that there was no reply for the letter dated 21.04.2000 written by the second respondent, wherein it was stated by the second respondent that he joined the petitioner company in the year 1999 and worked in C-Unit, fourth conveyer section along with 38 workers in that section and was drawing a sum of Rs.1000/- towards salary and Rs.900/- as Dearness Allowance and House

W.P.No.29968 of 2005

Rent Allowance of a sum of Rs.70/- and also stated that he was terminated from service on 17.04.2000 without conducting any proper enquiry and it is against the principle of natural justice and illegal before the eye of law.

8. Learned counsel drew the attention of this Court to the document **Ex.P.1 - Duty Pass bearing No.4625 dated 16.04.2000, which clearly shows the name of the second respondent, unit name, the signature of the manager along with the time and purpose.** The learned counsel further submitted that section 25(N) of the Industrial Dispute Act, 1947 was not complied with by the petitioner company before retrenching the second respondent from the company. Moreover, E.S.I., E.P.F. benefits were also not paid to him, which leads to unfair trade practice and the retrenchment of the second respondent, it is a clear case of victimization. The learned counsel drew the attention of this Court to the findings of the Labour Court which is extracted hereunder:

“மனுதாரர் பணி புரிந்ததை காட்டி டூட்டி பாஸ் கொடுக்கப்பட்டதாக கூறி மேற்கண்ட டூட்டி பாஸ் நகல் தாக்கல் செய்யப்பட்டு அவை தொ.த.சா.ஆ.1ஆக குறியீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. 30.03.2000 மற்றும் 16.04.2000ல் டூட்டி பாஸ் வழங்கப்பட்டதாக குறியீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. மேற்கண்ட ஆவணங்களின் அடிப்படையில் மனுதாரர்,

WEB COPY

W.P.No.29968 of 2005

எதிர்மனுதாரர் நிர்வாகத்தில் பணி செய்து வந்தார் என்பதை அறியலாம் என்றும் மனுதாரர் தரப்பில் வாதுரை செய்யப்படுகின்றது. மேற்கண்ட ஆவணங்கள் எதிர்மனுதாரர் நிறுவனத்தால் வழங்கப்படவில்லை என எதிர்மனுதாரரால் மறுக்கப்படவில்லை. நித.சா.1 தன்னுடைய வாய்மொழி சாட்சியத்தின் குறுக்கு விசாரணையின் போது, டூட்டி பாஸ் என்பதும், கேட் பாஸ் என்பதும் ஒன்றுதான் என்றும், தொ.த.சா.ஆ.1ல் சித்திக் என்பவர் கையெழுத்து போட்டுள்ளார் என்றும், நேதாஜி என்பவர் வேலை தேடி வெளியிலிருந்து உள்ளே வந்திருக்கலாம் என்றும், அவசர வேலை காரணமாக வெளியில் செல்வதாக எழுதப்பட்டுள்ளது என்றும், தொ.ம.சா.ஆ.1ல் இன்சார்ஜ் மேனேஜர் என யார் கையெழுத்து போட்டுள்ளார் என்று தெரியாது என்றும் கூறியுள்ளார். எனவே எதிர்மனுதாரர் நிர்வாகத்தை சேர்ந்த அதிகாரிகள் கையெழுத்து போட்டுள்ளார் என்பதை அறிய முடிகிறது. வேலை தேடி வந்திருக்கலாம் என்று ஊகத்தின் அடிப்படையில் பதில் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்ளவும் இயலாது. தொ.த.சா.ஆ.1 இந்த வழக்கிற்காக உருவாக்கப்பட்டது என எதிர்மனுதாரர் தரப்பில் கூறப்படுவதில் எதிர்மனுதாரர் நிறுவனத்தை சார்ந்த அதிகாரிகள் கையெழுத்திட்டுள்ள நிலையில் இந்த வழக்கிற்காக தயாரிக்கப்பட்டது என்று கூறுவதை எந்த அடிப்படையிலும் ஏற்க இயலாது. தொ.த.சா.ஆ.1ஐ பரிசீலித்து பார்க்கும்போது மருத்துவமனை செயல்வதற்காக என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் அவசர வேலை என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு குறிப்பிடப்படும் நிலையில் வேலை தேடி வருபவர்களுக்கோ, வேறு வேலைக்காக உள்ளே வருபவர்களுக்கோ மேற்கண்ட பாஸ் வழங்கப்பட்டுள்ளதாக அறிய இயலாது. பணியில் இருப்பவர்களுக்குத் தான் மேற்கண்ட பாஸ் வழங்கப்படும் என அறிய கூடிய நிலையில் மனுதாரர், எதிர்மனுதாரர் நிர்வாகத்தில் பணி செய்யவில்லை என்று கூறும் கூற்று

WEB COPY

W.P.No.29968 of 2005

எந்த அடிப்படையிலும் நம்பக்கூடியதாக இல்லை தொ.த.சா.ஆ.1ன் படியே எதிர்மனுதாரர் நிர்வாகத்தில் மனுதாரர் பணி செய்துள்ளார் என்பதை அறிய முடிகின்றது. எதிர்மனுதாரர் நிர்வாகத்தின் பராமரிக்கப்படும் பதிவேடுகளில் மனுதாரர் பெயர் இல்லை என்பதற்காக மனுதாரர், எதிர்மனுதாரர் நிர்வாகத்தியேயே பணி செய்யவில்லை என முடிவு எடுக்க இயலாது. மனுதாரர், எதிர்மனுதாரர் நிர்வாகத்தில் பணி செய்துள்ளார் என்பதை காட்ட ஏதேனும் ஒரு ஆவணம் தாக்கல் செய்யும் நிலையில் மனுதாரர் பணி செய்துள்ளதாகவே கருத இயலும். எனவே இவ்வாறான நிலையில் எதிர் மனுதாரர் நிர்வாகத்தில் பராமரிக்கப்படும் பதிவேடுகளில் மனுதாரர் பெயர் காணப்படவில்லை என்றாலும், எதிர்மனுதாரர் நிர்வாகத்தில் பணி செய்ததை அறிய மனுதாரர் தரப்பில் ஆவணங்கள் தாக்கல் செய்துள்ள நிலையில் மேற்கண்ட எதிர்மனுதாரர் நிர்வாகத்தில் பணி செய்ததை அறிய மனுதாரர் தரப்பில் ஆவணங்கள் தாக்கல் செய்துள்ள நிலையில் மேற்கண்ட எதிர்மனுதாரர் நிர்வாகத்தில் மேற்கண்ட பதிவேடுகள் முறையாக பராமரிக்கவில்லை என்றும், அனைத்து தொழிலாளர்களின் பெயரும் பதிவேடுகளில் கொண்டு வரப்படவில்லை என்றே கருத இயலும். மனுதாரர், எதிர்மனுதாரர் நிர்வாகத்தில் பணி செய்யவில்லை என்று கூறும் கூற்று முற்றிலும் பொய்யாக கூறப்பட்டுள்ளது என்பதை தொ.த.சா.ஆ.1ல் இருந்தே அறியமுடிகின்றது. எதிர்மனுதாரர் நிர்வாகத்தில், மனுதாரர் பணியே செய்யவில்லை என்று கூறும் கூற்று பொய் என கருதும் நிலையில் மனுதாரர் மனுவில் கூறியுள்ள கூற்றுக்கள் அனைத்தும் உண்மையாக இருக்க வாய்ப்புள்ளது என்றும், அந்த அடிப்படையிலேயே மனுதாரருக்கு பணிமறுக்கப்பட்டது சட்டவிரோதமானது என்பதையும் அறியலாம். எதிர்மனுதாரர் தரப்பில், மனுதாரர் பணியில் இருந்தார் என்பதையும், 240 நாட்களுக்கு மேல் பணி செய்து வந்தார் என்பதையும், 240

W.P.No.29968 of 2005

நாட்களை நீரூபிக்கும் பொறுப்பு மனுதாரரை சார்ந்தது என்றும், அவ்வாறு இந்த மனுவில் நீரூபனம்செய்யவில்லை என்றும், வாதுரை செய்து தன்னுடைய வாதுரைக்கு ஆதரவாக,

“Range Forest Officer – Vs. - S.T.Hadimani, (2002, I.L.L.J. Page 1053)

என்ற வழக்கில் உச்சநீதிமன்றத்தில் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ள தீர்ப்பினை சுட்டிக்காட்டினார்கள். இந்த வழக்கை பொறுத்தவரை எதிர்மனுதாரர் தரப்பில், மனுதாரர், எதிர்மனுதாரர் நிர்வாகத்தில் பணி செய்ததை ஒப்புக் கொண்டு, அதேசமயத்தில் 240 நாட்களுக்கு குறைவாகவே பணி செய்துள்ளார் என்று கூறியிருந்ததால், 240 நாட்களுக்கு மேல் பணி செய்துள்ளார் என்ற கூற்றை நீரூபிக்கும் பொறுப்பு மனுதாரரை சார்ந்தது என முடிவு செய்ய இயலும், ஆனால் இந்த மனுவை பொறுத்தவரை மனுதாரர், எதிர்மனுதாரர் நிர்வாகத்தின் பணியே செய்யவில்லை என ஒட்டுமொத்தமாக மறுத்து கூறியுள்ள நிலையில் மேற்கண்ட கூற்று பொய் என நீரூபணம் செய்யப்பட்டுள்ள நிலையில், மனுதாரர் ஜனவரி 1999ல் பணியில் சேர்ந்து ஏப்ரல் 2000ல் பணிமறுக்கப்பட்டதாக கூறும் கூற்று நம்பக்கூடியதாக உள்ளதென்றே முடிவு செய்ய இயலும், 240 நாட்களுக்கு மேல் பணி செய்ததாகவே கருத இயலும்.”

9. Learned counsel further submitted that in view of the above categorical finding of the Labour Court, it is true and evident that the second respondent has worked with the petitioner company and the duty pass and

W.P.No.29968 of 2005

gate pass submitted by the second respondent was issued only by the petitioner company, which was not fabricated documents as alleged by the petitioner. Hence, he prays for dismissal of the above writ petition by confirming the award passed in I.D.No.217 of 2001.

10. Heard the learned counsel on either side and perused the materials placed on record.

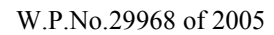
11. In this case, on perusal of the records, it can be seen that in regard to the letter dated 21.04.2000, written by the second respondent to the petitioner company, seeking job with continuity of service, the petitioner company has failed to give any reply to that letter. The duty pass which has been marked as Ex.P.1 clearly shows that it was issued by the petitioner company, duly signed by the Manager of the company and it also contains the name of the second respondent along with his working unit and the petitioner company has also not denied that the above mentioned gate pass was not issued by them.

W.P.No.29968 of 2005

WEB COPY

12. During the cross examination, M.W.1 viz., B.N.Madhin Ahamed, in his evidence has stated that the duty pass and the gate pass are one and the same. It is pertinent to note that, one Siddiq has signed in the gate pass, who is one of the officers of the petitioner company. Hence, the Labour Court has rightly arrived a conclusion that the duty pass dated 16.04.2000 marked as Ex.P.1 was issued by the officer of the petitioner company and the same is not fabricated or false document as alleged by the petitioner company and on perusal of the Ex.P.1 (duty pass) it is mentioned as “going to hospital”. Hence, the contention by the petitioner company that the duty pass is issued only to the person, who is coming in search of job cannot be accepted and the same has been rightly rejected by the labour Court. Therefore, the contention of the petitioner that the second respondent did not work with the petitioner company is not believable and the same is rightly rejected by the Labour Court, since the second respondent's name was not mentioned in any of the records submitted by the petitioner company, it cannot be presumed or concluded that the second respondent was not worked in the petitioner company.

14. Hence the Labour Court has rightly held that the second respondent worked with the petitioner from January 1999 and worked till April 2000 and it can be presumed that he has been worked for more than 240 days. Further, the Labour Court has rightly held that there was more than 100 workers working with the petitioner company and the retrenchment without prior permission of the government is not in accordance with law. So, the termination/retrenchment of the second respondent is in clear violation of

W.P.No.29968 of 2005

Section 25(N) of the Industrial Disputes Act, 1947 and the same is not valid and proper in the eyes of law.

WEB COPY

15. It is well settled law that this Court cannot interfere with the findings, award passed by the Labour Court under Article 226 of constitution of India unless it is perverse or arbitrary and in the present case, the findings of the Labour Court is based on the material documents submitted by both the parties.

16. In view of the above factum of the case, this Court is not inclined to interfere with the award passed by the first respondent/Labour Court, vellore in I.D.No.217 of 2001 dated 03.11.2004 and the same is hereby confirmed.

17. In the result, this writ petition is dismissed. No costs. Consequently, connected miscellaneous petition is closed.

W.P.No.29968 of 2005

09.02.2023

WEB COPY

vm

Index : Yes/No

Speaking Order : Yes/No

WEB COPY

W.P.No.29968 of 2005

J.SATHYA NARAYANA PRASAD,J.

vm

To:

1.The Labour Court,
Vellore.

W.P.No.29968 of 2005

09.02.2023

Page No.16 of 16